

se značným zaujetím. Učitelé zpravidla poskytovali dostatek prostoru k diskusi a vyjádření odlišného výtvarného názoru. Případně korekce uplatňovali citlivě a jen v nutné míře. Téměř ve všech zhlédnutých vyučovacích blocích tak byli žáci zcela nebo alespoň zčásti vedeni k samostatnosti a vlastnímu rozhodování. Ti se pak nebáli chybovat a na učitele se obraceli bez obav. Vždy byla vytvořena atmosféra vzájemné důvěry mezi účastníky vzdělávání. Hodnocení práce ze strany vyučujících bylo přívětivé a využitelné k dalšímu rozvoji žákovských kompetencí. Samozřejmostí bylo ve většině lekcí funkční zařazení sebehodnocení žáků a jejich vzájemného hodnocení. Nižší je podíl vzájemné spolupráce v běžných hodinách. Její využití bylo pozorováno hlavně při zpracování různých tematických projektů, při přípravě školních či veřejně přístupných výstav.

Hodiny tanečního oboru měly jasně stanovený cíl, kterému odpovídala stavba jednotlivých vyučovacích jednotek. Na žáky byly kladeny nároky odpovídající jejich znalostem a dovednostem. Evidentní bylo jejich vedení k vytrvalosti, k pěstování vůle a k pohybové kázní. Žáci prokázali tvořivé schopnosti, byli vedeni k samostatnému řešení prostorových, rytmických i výrazových úkolů za hudebního doprovodu, který zajišťovali ve značné míře v jednotlivých ZUŠ korepetitoři, případně byla za tímto účelem vhodně využita reprodukováná hudba. Formy a metody práce byly nápadité a pestré i adekvátní technickým možnostem a individuálním dispozicím žáků. V taneční praxi měli žáci možnost uplatnit nabyté dovednosti tanečních technik, v tanečních kompozicích měli možnost prokázat schopnost vlastního projevu jak samostatně, tak i ve dvojicích, skupinách a kolektivu. Inspirativní byla na některých školách práce žáků s rekvizitou. V průběhu hodin byla vhodně zařazena relaxace a velmi dobrý názorný příklad vyučujících. Užívání odborné terminologie a odpovídající příprava žáků na výuku (jednotný cvičební úbor, celková úprava) zvyšovaly kvalitu vyučování. Žáci se aktivně zapojovali do procesu výuky, byli vedeni k sebehodnocení a rovněž se zapojovali do závěrečného hodnocení. Ve sledovaných hodinách byla patrná příjemná pracovní atmosféra se vzájemným respektem. V jednom případě výuka tanečního oboru nespĺňovala požadavky stanovené RVP ZUV a podmínky pro její výuku dané právními předpisy.

V individuální i kolektivní výuce literárně-dramatického oboru byla pro naplnění jasně sděleného cíle hodiny využita zvolená témata adekvátně k věku žáků, kteří byli vedeni k samostatné tvořivé činnosti. Žáci ve většině případů prokazovali velmi dobrou úroveň získaných základních dovedností a orientaci v dramatické tvorbě i při práci s textem. Skupinová práce vhodně rozvíjela klíčové kompetence všech žáků. Kvalitní úroveň vzdělávání se vyznačovala důsledností i důrazem kladeným na správnost prováděných činností. Pouze ve výjimečných případech toto nebylo uplatňováno a výkony žáků nebyly korigovány s využitím zdůvodnění. Většinou byly dílčí výsledky jednotlivých žáků s náležitým zdůvodněním průběžně hodnoceny, což významně přispělo k pochopení chyby v prováděné činnosti a následně k jejímu postupnému odstranění. V individuální výuce kladli vyučující důraz na hlasové a dechové dovednosti žáků a snažili se je vést ke kultivovanému verbálnímu i nonverbálnímu interpretačnímu projevu vhodně vybraného náročného textu – s důrazem na pochopení sdělovaného obsahu. Promyšlené závěry vyučovacích bloků s aktivním zapojením žáků do hodnocení dokládaly, že tento způsob se vzájemným respektem je pro ně samozřejmý.

Z grafů jednoznačně vyplývá, že v ZUŠ jsou žáci vedeni k samostatnosti napříč všemi obory a vzájemné vztahy včetně poskytování zpětné vazby jsou samozřejmostí.

